

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 285

Březen 1979

Dr. František Schwarzenberg na rozhlasovém panelu k věci Československa a východní Evropy

V neděli 25. března t.r. v 10 hodin večer byl na chicagské rozhlasové stanici WCFL uveden velmi zajímavý debatní pořad o situaci ve středovýchodní Evropě. Jedním z debatérů byl dr. František Schwarzenberg, profesor politických věd na Loyola University v Chicagu, Ill., místopředseda Československé národní rady americké. Dalšími členy debatního panelu byli: Nicholas Moravcevic, přednosta oddělení slovanských jazyků a literatur na University of Illinois, Chicago Circle Campus, a Jan Krawiec, redaktor chicagského polského deníku "Zgoda". Moderátorem pořadu byl Michael Hirsh.

V úvodních projevech panelistů o povšechné situaci ve státech východní Evropy a duševním rozpoložení lidí prof. Schwarzenberg popsal zklamání, které sdílí 95 procent obyvatel Československa u vědomí, že Západ - Ameriku nevyjímaje - prakticky východní Evropu ponechal ve sféře zájmů Sovětského svazu a nevyvíjí dostatečnou iniciativu, jíž by pomáhal k znovunabytí politické samostatnosti a svobody států východní Evropy.

Prof. Schwarzenberg dále uvedl, že většina Čechů a Slováků je zklamána poválečnou politikou U.S.A. Spojené státy byly ochotny riskovat protikomunistickou politikou - včetně válečné intervence - v daleké Asii, kde má většina obyvatel nepřátelský postoj vůči bílým lidem ještě z dob západoevropského kolonialismu. Americkému lidu etnicky blízkou východní Evropu však nechaly Sovětům na pospas, ačkoliv 95 proc. jejich obyvatel je i bez formálních smluv přirozeným a tím i nejspolehlivějším americkým spojencem, a to i pro případ či zvláště pro případ vojenského konfliktu.

Prof. Schwarzenberg uvedl, že povstání v několika městech východní Evropy v r. 1953, povstání v Maďarsku v r. 1956 a konečně pražské jaro r. 1968, potlačené sovětskou vojenskou okupací Československa téhož roku, jasně vyjádřily protisovětský postoj obyvatel východní Evropy a jejich touhu po svobodě. Východoevropané nemohli lépe ukázat celému světu svůj odpor proti kruté sovětské nadvládě. Ve všech těchto případech zůstala však politika USA pasivní - v době, kdy vojenská převaha Ameriky nad Sovětským svazem byla veliká. Jinými slovy Amerika dala prakticky Sovětům "zelené světlo" k potlačení snah o svobodu ve východní Evropě. Politická historie Sovětského svazu však jasně ukazuje, že SSSR v dobách své vojenské slabosti v riskantních situacích - jako byla krize vyvolaná sporem o iránskou provincii Azerbájdžán v r. 1946 a krize kubánská v r. 1962 - vždy ustoupil, byla-li Amerika ve svém postoji pevná.

Dle prof. Schwarzenberga Sovětský svaz drží dodnes východní Evropu v područí proto, že Amerikou prováděná politika dávala po celou generaci Sovětskému svazu na srozuměnou, že USA nemá na východní Evropě životní zájem. Západ však měl mít eminentní zájem na východní Evropě, neboť to byla právě

strategická poloha středovýchodní Evropy a hospodářská síla jejich 100 milionů obyvatel (tj. silný průmysl Československa a východního Německa, uran Československa, atd.), kterých Sovětský svaz plně využil a které mu umožnily postupně vyvinout vojenskou převahu podél Železné opony.

O další rozpravě členové panelu shodně popsali metodu, kterou Sovětský svaz používá ku kontrole států středovýchodní Evropy. O situaci v Československu prof. Schwarzenberg řekl, že země je obsazena 70 až 80 tisíci sovětských vojáků; každý důležitý československý úřad, zvláště ministerstvo vnitra, zahraničí, obrany a školství a také nejvyšší orgány komunistické strany Československa mají sovětské "poradce", kteří mají rozhodující slovo ve vnitřní i zahraniční politice státu - a vedou ji samozřejmě ve prospěch Sovětského svazu a nikoli ve prospěch Čechů a Slováků. Tímto způsobem sovětské politbyro imperialisticky úplně ovládá Československo jako svou kolonii, proti vůli obrovské většiny československých obyvatel. Je tedy nutno, jak profesor Schwarzenberg zdůraznil, činit rozdíl mezi vůlí československého lidu a činy československé vlády, která reprezentuje vůli Sovětského svazu.

Členové debatního panelu se pak zabývali otázkou občanských svobod ve středovýchodní Evropě. Všichni poukázali na skutečnost, že ústavní zákony totalitních států východní Evropy povolují občanům osobní "svobodu" jen za účelem posílení socialistického systému sovětského typu. Jakákoliv kritika tohoto systému nebo jeho vládních a komunisticko-stranických představitelů je tudíž nezákonná a trestá se přísným žalářem.

Na otázku moderátora panelu, zda ve východní Evropě existuje organizované podzemní hnutí, prof. Schwarzenberg odpověděl, že dnes českoslovenští bojovníci za svobodu pokládají za rozumnější a účelnější pracovat proti komunistické totalitě na podkladě třetí části Helsinské dohody z r. 1975 a dvou dalších mezinárodních smluv, jež byly ratifikovány a staly se součástí československého právního řádu v r. 1976. Ustanovení těchto tří smluv se týkají občanských svobod, které čs. vláda slíbila dodržovat, ale v praxi je hrubě porušuje. Nedodržování smluvních ustanovení dalo vznik Chartě 77. Signatáři Charty pracují otevřeně, nikoliv v podzemním hnutí.

Všem disidentům velmi pomáhá zájem Západu o jejich činnost a také tlak vlivných západních organizací i jedinců na komunistické vlády ve prospěch pronásledovaných. Bez zájmu a vlivu Západu byla by komunistická policie všechna hnutí disidentů již dávno zlikvidovala.

Podobně jako mluvil prof. Schwarzenberg o Československu, popsal situaci v komunistickém Polsku redaktor chicagského polského deníku "Zgoda", pan Krawiec. Právil, že i v Polsku existuje silné hnutí za občanská práva, podobné hnutí československých chartistů, s nímž spolupracuje. Jsou skupiny

VĚSTNÍK

March 1979

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Březen 1979

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

disidentů, které pravidelně publikují - ví asi o třiceti publikacích psaných na stroji. I polský režim disidenty pronásleduje. Ale svoboda je větší než v Československu, hlavně vlivem silné polské katolické církve, která je podporována velkou většinou lidu. Američtí Poláci podporují finančně činnost polských disidentů a poskytují praktickou pomoc rodinám pronásledovaných.

Všichni tři účastníci panelu v závěru zdůraznili, že za daného stavu americké zahraniční politiky je velkým úkolem a povinností Američanů východoevropského původu, aby burcovali své spoluobčany z netečnosti až k plnému vědomí, že cílem sovětské politiky je hospodářský a pak politický rozklad Spojených států, který by komunismu otevřel cestu k ovládnutí světa. Američané by si měli vzít ponaučení z osudu lidí žijících pod komunistickým režimem ve středovýchodní Evropě a uvážit, jaké změny by nastaly v dnešním americkém způsobu života a co by se stalo s celou západní civilizací, kdyby se Sovětům zdařily jejich dlouhodobé plány.

Rozpínavost sovětského imperialismu, jehož konečným cílem je světovláda, může zabránit jen **pevná zahraniční politika Spojených států a jejich spojenců** - s vyloučením jednostranných ústupků Sovětskému svazu a s důrazem na provádění reciprocity ve všech mezinárodních ujednáních.

Toto jsou hlavní myšlenky, které byly na rozhlasovém panelu rozvinuty. Prof. Schwarzenberg presentoval věc Československa tisícům posluchačů způsobem, za který mu patří naše uznání a dík.

Bedřich Šalanský-Kent

Svatá Lucie ve Spojených národech

United Nations se rozmnožily opět o dalšího člena na celkový počet 152, z nichž některé zemičky bychom sotva našli na mapě, zatím co jiné země zastoupené ve Spoj. národech sahají od moře k moři, po celém kontinentu. Ale při hlasování v U.N. každá má jeden, rovnocenný hlas.

Nejnovějším přírůstkem je ostrůvek Sv. Lucie v souostroví Malých Antil, 24 mil jižně od Martinique, v rozloze 238 čtv. mil a s počtem 120,000 obyvatel. Sdíli s celou karibskou oblastí, od Kuby až po Střední a Jižní Ameriku, podobnou historii. Na těchto ostrovech přistál Kolumbus, když hledal cestu do Indie v přesvědčení, že ji objevil. Od té doby se na ostrovech vystřídali objevitelé, dobrodruzi, piráti, kolonizátoři a vyměnilo se i obyvatelstvo. Karibští Indiáni vyhynuli, aniž se bělochům podařilo je donutit k otrocké práci na plantážích a proto je nahradili otroky z Afriky.

O ostrovy se po staletí bojovalo, střídali se držitelé, např. ostrůvek Sv. Lucie vyměnil patnáctkrát Francouze za Brity a opáčně. Posledních 177 let však zde vládli Angličané, ostrov dostal úplnou samostatnost dne 21. února.

Černí obyvatelé tvoří převážnou většinu a mluví mezi sebou patois, nesrozumitelným dialektem. Na mnohých ostrovech původním bohatstvím byla cukrová třtina, ale po zavedení cukrové řepy v Evropě ve velkém rozsahu, plantáže přestaly vynášet a začaly se pěstovat banány, ořechy, různé tropické ovoce a vzácné koření.

Nejnovějším přínosem jsou turisté z bohatých zemí, kteří po objevení nádherných pláží, vyhledávají ostrovy zvláště v zimních měsících a dávají jim přednost před zalidněnou Floridou. Při dnešním výhodném kursu jezdí sem Němci, Švýcaři, Rakušané, méně již Angličané a Francouzi, ač i tito mají přímé letecké linky z Londýna a Paříže v zimních měsících.

Kdo poznal krásu karibských ostrovů, světélkujícího moře, tropické vegetace, teplého klima, nechce jezdit nikam jinam. Je otázka ovšem, jak dlouho to bude trvat než turisté zamoří i tento krásný kraj. Staví se tu mnoho nákladných hotelů, ale nestačí to na příval, ani na zmírnění bídy na ostrovech, kde počet obyvatelstva roste nad poměry.

Ostrov Sv. Lucie je sice bohatý přírodní krásou, ale jinak velice chudý. Má sice tropický prales tzv. rain forest, velké banánové plantáže, samé hory, dokonce i sopku, pláže, ale to neuživí obyvatelstvo. Polovina lidí je bez zaměstnání, živí je sice bohatá příroda svým exotickými plody, ale to neposkytuje domorodcům ani minimální "živobytí", jak si to my představujeme a proto každý turista je v očích tamnějších černochů milionářem. Dokud jsme tam nejezdili, neuvědomovali si ani svou chudobu, ale nyní našim příchodem porovnávají a komunističtí agitátoři toho využívají, aby proti nám bouřili. Na Jamaica, v hlavním městě Kingstonu bývají stále nepokoje. Jejich guvernér nebo-li min. předseda Manley (černoch s evropským universitním vzděláním) hraje to na obě strany, kde by co nejvíce vytěžil, bližší však je mu Castro, který má velký vliv na celou oblast.

Kdo se má starat o obyvatelstvo karibských ostrovů? Anglie dává ostrovům, jednomu po druhém samostatnost, Jamaica, Grenadě, teď Sv. Lucii. Stálo jí to příliš mnoho je hospodářsky podporovat. Malé Lucie se dokonce ráda zbavila, poslala jenom princeznu Alexandru na oslavu samostatnosti, o čemž se anglické časopisy sotva zmínily. Na ostrově však byla velká sláva z této světové události. Každý se radoval a čekal, kdy nastanou zázraky. "Ted' jsme velkým ostrovení", nikoli nezměnitelnou rozlohou, jenom "významem". Ted' dokonce patří Lucie mezi svobodné země se zástupcem ve Spojených národech.

Starosta hlavního města Castries na Sv. Lucii (20,000 obyvatel) pořádal banket v hotelu, kam se sjeli potentáti z mnohých černých zemí, i někteří bílí zástupci bankovních domů, amerického a kanadského průmyslu etc. Mladý, krásný černoch, před vstupem do sálu dal se vyznamenat velkým zlatým řetězem, od ramene k rameni, dle vzoru Lord Mayor of London, primátora slavného velkoměsta. Vztyčena byla slavnostně vlajka ostrova. Ani ministerský kabinet hodnostářů si ničím nezadá, na všechno je nějaký ministr, zahraničních záležitostí, spravedlnosti, školství, výstavby, zemědělství atd.

Den po vyhlášení samostatnosti nastal karneval, trval tři dny, byl průvod a "jump up" (poskakování v ulicích) . . . pak vypukla stávka všech městských a vládních úředníků, byla zavřena pošta, došel benzín, letiště bylo na den vyřazeno z provozu, poněvadž jedno letadlo rozrylo rozběh. Hosté v hotelu se stěží dostali na poslední kapku benzínu na letiště. Zdá se, že samostatnost problémy neřeší. Domorodci si totiž představují, že hosté všech zemí se pohnou do hotelů, které ještě neexistují a že průmysl je

přes noc obohatí. Pak nastane rozčarování a komunisté budou každého přesvědčovat, že jediným řešením je komunismus dle kubánského vzoru.

Není to jen v Karibském moři, všude se hlásí k životu svět podmaněných, který chce dohánět staletí v desíletí. Chce rychlé výsledky. Problémy tzv. "Třetího světa" naléhají i na Spojené státy ze všech stran. Kdybychom pootevřeli brány, byli bychom zavaleni obyvatelstvem ze všech ostrovů a tak, jak se k nám stěhují legálně - a hlavně ilegálně - Mexičané, mohli bychom se starat o miliony přistěhovalců.

Než dozněla oslava na ostrově Sv. Lucie, hlásili revolucionáři z nedalekého ostrova Grenady (má 100,000 obyvatel a získal samostatnost r. 1974), že byla svržena vláda min. předsedy Erica Gairy-ho v době jeho nepřítomnosti. Sir Eric byl právě návštěvou v New Yorku a hnutí "New Jewel" využilo této příležitosti dosáhnout toho, co se mu dosud nepodařilo v parlamentních volbách. Sir Eric pochází z velké černošské chudiny, domohl se ale bohatství, byl současně majitelem zábavního podniku v hlavním městě Grenady a ministerským předsedou. Rád se dal slyšet ve Spojených národech.

Mění se tvář Spojených národů, mění se svět.

Desáté výročí smrti Jana Palacha

Odbočka "28. říjen" ČSNRA vzpomenula Jana Palacha na pietním představení v neděli odpoledne dne 18. března v auditoriu Havlíčkovy školy v Berwynu. Svou úrovní a bohatým obsahem, vroucností i svým významem si tato vzpomínka zaslouhuje, aby byla aspoň zčásti písemně zachycena. Dnes uvádíme alespoň předmluvu Dr. Františka Schwarzenberga k zahájení programu, úvod k citovému vzpomínání Dr. Františka Svejkovského a na události pražského jara. Program začal vyzváněním zvonů.

"Slyšíte zvonit svatovítské zvony. Hlas jejich zpěvu nemůže nikdy zapomenout, kdokoli je kdy slyšel vybízet ku modlitbě, vyzvánět ku radosti či k žalu. Do našeho sluchu se navždy vrylo jejich vyzvánění o všech pohřbech, na kterých se podílel národ celý. Vzpomínáte?"

Roku 1937 umírá president Masaryk št'asten, usmířen, vyrovnán, protože samostatnost byla obnovena a svoboda se zdála být zajištěnou. Roku 1948 musí umírat Jan Masaryk, aby svoboda a svrchovanost mohly být pochovány spolu s ním.

Roku 1969 dobrovolně umírá Jan Palach, protože obrodě bylo zabráněno. Doufáme, že nikdo více nebude následovat příkladu Palacha či Zajícova, ale Palach svou smrtí rozžehl pochodeň, jejíž plamen svítí do tmy a do tmy svítit nepřestane, dokud lidé budou toužit po svobodě. Vždy vyzváněly svatovítské zvony a dnes je slyšíte, jak o Palachově pohřbu vyzváněly hrany svobodě a svrchovanosti československého lidu. Doufám, že nikdy nezmlknou svatovítské zvony. Věřím, že budou opět vyzvánět. Budou vyzvánět svatovítské zvony o slavném vzkříšení.

S nesmírnou láskou, péčí a starostlivostí připravil předseda odbočky Československé národní rady americké "28. října" bratr Emanuel Lát, spolu se svými spolupracovníky pásmo projevů, písní, básní, snímků a filmů, které nám přibližují události z doby invase, okupace a Palachovy smrti. Nejlépe nám ovšem může dobu před deseti léty vyvolat jen živé slovo. Ne snímek, ne zvukový záznam, ale jen živé slovo účastníka napoví, jakýto duchovní oheň plál v srdcích a myslích mladých lidí okolo sochy svatého Václava - těch lidí, o kterých se říkalo, že propadli hmotářství a lhostejnosti.

Dobrovolně před deseti léty za svobodu a neodvislost uhořel Jan Palach, student Karlovy university. K nám dnes promluví ten, který tenkrát na Karlově universitě učil a proto poznal a prožíval vše, co hýbalo pokolením národa, které se s nesvobodou nikdy nesmířilo a nesmíří. Můj přítel a kolega dr. František

Svejkovský je dnes profesorem české a slovenské literatury a srovnávací literatury ve slovanském oddělení University of Chicago, ale za doby Palachovy smrti učil v Praze. Proto k nám nepromluví z doslechu či podle knih, ale podle pravdy. A pravda o naší mládeži z doby Pražského jara je krásná. Je zárukou, že svatovítské zvony nezmlknou a že budou opět vyzvánět ku radosti. Jedním z nich je profesor Svejkovský".

Z událostí v Československu

Čas od času Československo projevuje zájem o zlepšení hospodářských styků se Spojenými státy. Jednalo se opět o vrácení čs. zlatého pokladu, v úschově Spojených států od skončení druhé světové války. Osmnáct tun zlata bylo ukradeno Němci a nalezeno v západním Německu americkou armádou a od té doby se svádí o zlatý poklad tuhý diplomatický boj. Spojené státy požadují, aby dříve byly zaplaceny pohledávky americkým občanům za znárodněný majetek. Jedná se o 2.200 Američanů a cena zlata se odhaduje na \$125 milionů. R. 1974 čs. vláda byla ochotna zaplatit \$72 mil. náhradou za odcizený majetek. Nabídka však nebyla přijata, znamenalo by to ani ne polovinu ceny, 42 centů za dolar.

Dne 7. března náměstek ministra Spáčil namítal proti americkému rozhodnutí a poukázal na to, že v podobném případě Spojené státy prý přijaly čínskou nabídku.

Československá vláda neprojevuje velkou ochotu o zlepšení vztahů, spíš se zdá, že si vymýšlí, jak potrápít a vydírat peníze na Američanech čs. původu. Od ledna vymáhá poplatek \$35. za vydání potvrzení o "pozbytí čs. státního občanství" od naturalizovaných Američanů, když žádají o vizum, které stojí dalších \$13.

Žadatelé o vizum dostali následující oznámení z čs. velvyslanectví ve Wash.:

Jestliže jste byl v USA naturalizován (s výjimkou období od 30. 9. 1938 do 7. 5. 1957) a v důsledku toho jste pozbyl podle Úmluvy o naturalizaci, která byla sjednána mezi ČSR a USA v r. 1928, čs. státní občanství, je třeba, abyste si o této skutečnosti obstaral od konzulárního oddělení našeho velvyslanectví potvrzení.

Toto potvrzení Vám bude vystaveno na základě úředního dokladu o naturalizaci (notářského potvrzení nebo potvrzení Immigration and Naturalization Service), ve kterém bude uvedeno Vaše jméno, datum naturalizace, název soudu a číslo naturalizačního osvědčení. Pokud při naturalizaci došlo ke změně jména, tuto skutečnost je nutno uvést. Dále je třeba sdělit datum a místo narození (u vdaných žen rodné jméno) a adresu posledního trvalého bydliště v ČSSR. Poplatek za vystavení potvrzení činí \$35.00 za každé. Bez shora uvedených údajů nemůže být potvrzení vystaveno.

Američané, na které se nevztahuje čs. úmluva z r. 1928, mají to ještě komplikovanější. Komunistická vláda se totiž svého času rozhodla, že neplatí dohoda za Republiky a vytvořila si "válečný stav" od 30. září 1938 do 7. května 1957. Naturalizovaní američtí občané z tohoto období musí žádat o "pozbytí" čs. občanství, které neztratili automaticky podle dohody z r. 1928, když se stali americkými občany. Pro ty je to ovšem složitější.

Normálně, v obou případech by měl stačit americký pas.

Další překážkou lepším stykům je americký postoj k otázce Helsinské dohody. Československá vláda vytýká Spojeným státům, že se pletou do vnitřních domácích problémů, do kterých nám nic není, že president Carter vyhlásil svoje stanovisko na obranu lidských práv v Bělehradě, že dokonce ve Washingtonu byla vytvořena v Kongresu komise Commission for Security and Peace in Europe (které Československá národní rada poskytuje zprávy a doklady o pronásledování chartistů).

Chartisté

Chartisté pokračují odhodlaně a statečně ve své činnosti, připravují důkazy o poměrech v Československu, zasílají tyto dokumenty na západ, které pak mluví výmluvně za ně na světovém fóru o bezpráví v Československu.

Tři noví mluvčí Charty 77 nastoupili za odstupující, dle ujednání o vystřídání. Jsou to 42letý Jiří Dienstbier, 32letý Václav Benda a 38letá Zdena Tomínová.

Nejnámější z nich je Jiří Dienstbier, býv. mezinárodní zpravodaj čs. rozhlasu, kde působil za pražského jara. Udržel se v této službě až do r. 1969, kdy byl poslán krátce do Spojených států, záhy však odvolán do Prahy a propuštěn. Živil se nejprve jako stavební dělník, později pracoval v archivu, kde ohrozil své postavení podepsáním Charty.

Václav Benda, matematik a doktor filosofie, náboženským vyznáním katolík, pozbyl svého odborného zaměstnání v oboru kompjutrů, protože souhlasil s Chartou. Musí pracovat jako topič a teď se vystavuje horšímu pronásledování.

Zdena Tomínová byla až do loňského roku překladatelkou a tlumočnicí v Pražské informační službě. Následovala příkladu svého muže, Dr. Juliuse Tomína, když podepsala Chartu. Dr. Tomín, odborník dějin starořecké filosofie, podepsal Chartu mezi prvními a proto stal se hlídačem v zoologické zahradě. Nyní i jeho žena je ochotna přinést tuto obět' svým podpisem.

Československá vláda se velmi mýlila, když doufala, že pronásledováním chartistů je zastraší a umlčí a že pak svobodný svět na ně brzo zapomene. Zájem o chartisty naopak je stále živý. Píše se o nich ve svobodném tisku na západě a poukazuje se na jejich osud.

V Ženevě poprvé Mezinárodní organizace práce (International Labor Institute) protestovala proti porušování zaměstnaneckých a odborových práv. Poukazovala ve své stížnosti na to, že stačí podepsat Chartu, aby podpisovatel ztratil zaměstnání. Belgický časopis *Le Soir* píše o některých typických případech: Oldřich Hromádka, zaměstnán v pražském stavebním závodě byl propuštěn, poněvadž svým podpisem "ohrozil zájmy dělnické třídy a bezpečnost státu". Ladislav Dvořák, na slovanském oddělení Národní knihovny, se "dopustil zločinu" svým podpisem a jeho propuštění se stává "nevyhnutelné". Tomáš Brunclík, býv. profesor filozofie, který však pracoval jako noční hlídač v pražské Národní galerii byl propuštěn "protože nevykazujete politickou kvalifikaci pro výkon vaší funkce" (nočního hlídače).

Na rozdíl od Spojených států a všech svobodných států, v Československu dělnické unie nemají za povinnost v prvé řadě hájit zájmy zaměstnanců; jejich svatou povinností je věrnost ke komunistické straně. Např. člen ROH má "povinnost hájit socialismus (myslí se tím komunismus) a upevňovat přátelství se Sovětským svazem" (České Slovo, Mnichov).

Z Vídně *Die Presse* upozorňuje na zacházení s politickými vězni Charty a na strašné poměry ve věznicích. Přesné informace jsou udány v dokumentu čís. 16. Ani po propuštění z vězení nekončí kalvarie, vězeň musí zaplatit vysoký poplatek za "pobyt" ve vězení. Jsou případy - udává dokument 16 - že se účtovalo propuštěnému až 11,000 Kčs. Jeho vězeňský plat byl 450 Kčs. měsíčně a to zdaleka nestačí na hrazení vězeňského poplatku, který musí propuštěný a obyčejně nezaměstnaný zaplatit. Je tím zatížena celá rodina na léta.

Amnesty International se nadále zajímá o osud chartistů. Chicagská skupina čís. 6 si "adoptovala" čs. vězně prof. Jaroslava Šabatu již r. 1972. Skupina zahájila v jeho prospěch kampaň dopisní na čs. úřady a setrvala v tom po všechna léta, i když se nedočkala odezvy od vlády.

Šabatův osud těžce postihl i ostatní členy jeho rodiny. Celý postup AI byl popsán členem Amnesty USA Michaelem Šaskevičem, který se vydal v srpnu do Prahy, aby zjistil osudy

celé rodiny. Navštívil jeho zetě Petra Uhla, který s dcerou prof. Šabaty též podepsal Chartu. Setkal se náhodou v jeho bytě s prof. Šabatou, který byl propuštěn na svobodu r. 1976. Odseděl si trest z r. 1972, (ale v krátké době mu bude souzeno další věznění. Za návštěvy Šaskeviče byl však "na svobodě").

Návštěva Prahy p. Šaskeviče byla velice omezená, nebylo mu dovoleno navštívit další chartisty, byl vyslýchán hned po své návštěvě rodiny Uhlové, a již následujícího dne byl vyhoštěn z Prahy a dopraven na hranice. Ač byl na každém kroku sledován tajnou policií, několik lidí se odvážilo k němu přistoupit a pošeptat mu: Pomozte, dělejte něco, at' jsme svobodní.

Zprávu o své návštěvě Prahy popsal v *Matchbox*, v časopise vydávaném Amnesty US, adresa Broadway, New York, 10023. P. Šaskevič upozorňuje na těžké poměry, v kterých chartisté žijí a na nedostatek finančních prostředků v rodinách, kde chartisté nepracují a dokonce mají těžké dluhy za "pobyt" ve vězení. Jeho článek byl otištěn v *Hlasu národa*.

V Chicagu se p. Šaskevič obrátil na Československou národní radu americkou, vyslovil se s uznáním o činnosti ČSNRA, o Americkém Bulletinu a o nálepkách, které Rada vydala na obranu lidských práv. Bude používat našich nálepek na své poště.

V jedné věci čs. vláda bude snad následovat příkladu mnohem liberálnější maďarské vlády: povolila totiž několika chartistům cestu na Západ. Jsou to mj. Vladimír Škutina, Ivan Medek, Pavel Kohout a poslední z nich, herec Pavel Landovský, kterému bylo dovoleno odjet bez rodiny na dva roky do Rakouska s podmínkou, že nebude mluvit o poměrech v Československu. Landovský přislíbil (co mu jiného zbývá?) a působí nyní na Burgtheatru ve Vídni. Byl vězněn v Praze po zatčení na plese železničářů a po léta mu nebylo dovoleno vykonávat žádnou divadelní a režisérskou práci. Bude prý mu dovoleno vrátit se po roce do Československa na návštěvu manželky a syna.

Pavel Kohout též žije ve Vídni. Údajně navštívil New York, kde se jednalo o vydání jeho nové knihy o ženě ve funkci kata.

Vladimír Škutina dostal povolení opustit Československo koncem minulého roku. Odpykal si čtyři roky vězení (nebylo to však poprvé), pak byl dva roky bez zaměstnání a přece odvážil se podepsat Chartu, což mu vyneslo další pronásledování. Nezbyvalo než žádat o vystěhování, které mu konečně bylo povoleno.

Osud kdysi populárního hlasatele a spisovatele je odstrašující. Začátky jeho kariéry byly skvělé. Musel sice opustit filmovou fakultu AMU v Praze pro tzv. špatný kádrový posudek (neměl správný postoj vůči komunistické straně), ale napsal několik úspěšných detektivek na pokračování a upozornil na sebe veřejnost svými interview s populárními osobnostmi na televizi. V letech šedesátých byl odsouzen poprvé, na deset měsíců za "urážku presidenta Novotného". Když nastalo uvolnění v období pražského jara napsal o tom knížku "Presidentův vězeň". Je to těžké odsouzení poměrů v Československu. V srpnu 1968 se proslavil svým vysíláním a přirozeně si to odpykal. V září 1969 byl zatčen, ale pro velmi špatné zdraví byl po několika týdnech propuštěn. V srpnu 1970 byl znovu zatčen a v únoru odsouzen na dva roky na základě vymyšlené žaloby. V červnu 1971 ho odsoudili znovu a jeho trest zvýšili na čtyři roky. Bylo mu sděleno, že po tři roky po propuštění se nesmí vrátit k svému povolání.

Ani tento osud ho nezdolal. Na adresu svobodných občanů na západě, kteří varují nás, abychom nezhoršovali situaci těm v Československu svou obhajobou lidských práv v Helsinkách a Bělehradě a svým nadšením pro chartisty, že je tím vystavujeme dalšímu pronásledování, dáváme příklad těchto vynikajících obětí, jako je např. Václav Havel a jiní, které nezastraší ani vězení. Nejenže se nebojí, ale žádají nás, abychom za ně mluvili

ve svobodném světě, když jejich hlas je umlčen. Bojí se jen jednoho: že bychom opustili jejich boj a zastrašeně zalezli do kouta hrobového mlčení.

U hrobu presidenta Masaryka

Dne 7. března přijela delegace amerického velvyslanectví do Lán, aby se poklonila památce presidenta Tomáše Masaryka. Chargé d'affaires Robert Frowick, v doprovodu několika amerických diplomatů, položil na hrob věnec jarních květin, s nápisem "Od amerického lidu" a pronesl krátký projev: "Dnes se klaníme památce Tomáše Masaryka, velkého státníka a bojovníka za svobodu, který se narodil před 129 lety. Vzdáváme mu čest, i jeho synovi. Janovi Masarykovi. Připomínáme si, jak srdatě podporovali národní zájmy lidu Československa. Zajistili, že se plně respektovalo jeho právo na sebeurčení po tři nepokojná desetiletí, od roku 1918 do roku 1948, tedy od konce první světové války do zlomu krátce po druhé světové válce. Zeměpisné okolnosti, které staví lid Československa mezi Východ a Západ ve středu Evropy vždycky činily, a budou asi nadále činit jeho úsilí a svobodu velmi obtížným. Tomáše Masaryka obtíže neodradily od toho, aby zůstal po celý život oddán svému lidu. Zde v Lánech nám prostý, ale důstojný hrob Tomáše Masaryka připomíná jeho skrovné začátky i to, že neusiloval o moc a slávu, nýbrž o to, aby se respektovalo nezczitelné právo lidu Československa na život, svobodu a snahu o spokojenost".

Když se pak americký diplomat se svou družinou vracel automobilem z Lán do Prahy, četní obyvatelé mu mávali na pozdrav ač je pozorovali a fotografovali tajní policisté, které bylo zřetelně vidět a rozpoznat.

Z oblastí a odboček

Odbočka ČSNRA San Francisco

Oslava narozenin T. G. Masaryka v San Franciscu

Když nahlédneme do archivu Sokola San Francisco, shledáme, že tato malá sokolská jednota na Pacifickém pobřeží oslavovala narození T.G.M. již za prvé světové války v roce 1917. Od té doby narozeniny T.G.M. se staly tradičním svátkem krajanů v zálivu San Franciska. V roce 1962 se podařilo Sokolu San Francisco postavit pomník T.G.M. v Golden Gate parku, což se dosud nepodařilo žádnému krajanskému středisku. (V Chicagu mají sice takzv. pomník T.G.M., který představuje však symbolicky blanického rytíře.)

Letošního 7. března Sokol San Francisco, odbočka ČSNRA a SVU (Společnost pro vědy a umění) uspořádaly večer, na který krajané budou dlouho vzpomínat. Po úspěšném provedení Smetanovy "Prodané nevěsty" v Palo Alto, nastudované mistrem Janem Poppem, podařilo se přemluvit mistra Poppra, aby přišel se svými sólisty na vzpomínkový večer T.G.M. a spolupracoval na uměleckém programu. Nespolečně pracovali, ale připravili celý program. Vzdělavatel Jan Kučera zahájil program anglickým proslovem a starosta br. Jiří Špánek promluvil česky o T.G.M. Jan Novák, koncertní houslista za doprovodu Vladimíra Chaloupky zahráli Dvořákovu Serenádu pro housle a piano. Manželka mistra Jana Poppra (rozená Američanka) za doprovodu svého manžela zazpívala s obdivuhodným citem československé národní písně. Pak následovaly arie a dueta z "Prodané": Dorothy McPherson - Mařenka, Dana Makefield - Jeník, Mitchel Neufeld - Vašek, Kecal - Cary Sergenti. Posluchači poslouchali zpěvy přímo s nábožným pocitem a potlesk nebral konce. Program ukončil Vladimír Chaloupka Ježkovou skladbou "Jazz of the Good Old Days" s virtuózním přednesem. Již dlouho jsme neslyšeli nejen zazpívat, ale také herecky předvést "Prodanou" tak umělecky a citově.

Po programu krajané blahopřáli učinkujícím a srdečně si s nimi porozprávěli. Byl to krásný večer!

Jiří Špánek

Odbočka ČSNRA Washington, D.C.

Nový výbor, zvolený na valné hromadě dne 20. prosince:

Předseda: Vladimír Fleischer

Místopředsedové: Otakar Horna a Pavel Šturman

Jednatel: Tanja Šturmanová, Ivan Vaněk

Pokladní: Dagmar Krafková

Zapisovatelka: Dagmar Hornová

Revisoři: Antonín Bartoš, Zdenko Rakušan

Členové výboru: Milan Bláha, Věra Brittonová, Anna Faltusová,

Dagmar Fialová, Jan Gabriny, Vilma Gregorová, Sonja Hartová,

Josef Kučera, Irena Lettrichová, Emil Royco, Emilka Roycová

Sjezdoví delegáti: Faltusová, Fleischer, Šturman

Náhradníci: Horna, Royco

Z projevu předsedy odbočky Dr. V. J. Fleischera:

Hlavní činnost odbočky se točila kolem dvou historických dat: 60tého výročí založení Československé republiky a 10tého výročí sovětské okupace.

Na první schůzi výboru 9. ledna jsme si zvolili tiskového referenta bratra Šturmana, který se zasloužil o to, že se v uplynulém roce vědělo více o naší činnosti mezi Čechy a Slováky v Americe a jinde ve světě.

V lednu se konala schůzka představitelů washingtonských organizací, aby koordinovala činnost v tomto roce. Odbočka si vzala na starost 7.III. a výročí 20tého srpna, zatím co Sokol se ucházel o organizaci slavnostní recepce na Capitol Hill koncem října. Spolupráce se ukázala být velmi plodnou a jejím výsledkem byla plynulejší programová činnost naší čs. obce aniž bychom si jeden druhému šlapali na paty. Lze jen doufat, že se v této spolupráci bude pokračovat i v nastávajícím roce.

Náš letošní Majales byl mimořádně úspěšný zejména po finanční stránce. Nebyl by možným bez úsilovné práce předsedkyně paní Brittonové, které patří nejúspěšnější díky nás všech. Mohu s velkým zadostiučiněním oznámit, že paní Brittonová se opět ujala tohoto úkolu v tomto roce, kdy se Majáles koná poněkud dříve, 21. dubna v hotelu Mayflower. Majáles r. 1978 byl poctěn patronátem senátora Hrušky, který rovněž přiletěl na naši oslavu 28. října. Skončili jsme také letos cyklus předvádění besed, české, moravské a slovenské.

Oslava TGM 7. března vyzněla velmi důstojně. Přivítali jsme jako hlavního řečníka starého přítele Dr. Jána Papánka z New Yorku, který osvěžil naši paměť, pokud jde o trvalé hodnoty československé demokracie v době jejího založení.

V květnu spolupracovala odbočka s Americkým Filmovým Institutem na propagaci Filmového Festivalu československého filmu, který se konal v Kennedy Center.

Na členské schůzi 7. června jsme měli příležitost si vyslechnout zajímavou a poučnou přednášku s diapositivu o houbách ve washingtonském okolí. Bratr Šturman je v tomto oboru opravdu prvotřídním znalcem.

K 20tému srpnu připravil výbor v úzké spolupráci se sestrou Faltusovou letáky s textem společné resoluce Kongresu. Byly rozdávány na rohu 16té ulice a K, v jejím okolí a před sovětským velvyslanectvím. 7000 letáků bylo rozdáno několika jednotlivci již ve 3 hod., takže akce musela být předčasně skončena. Den před tím projela 30ti členná autokolona 4krát městem, podél Bílého domu a kolem Kongresu. Bylo to opět po dlouhé době co si nás všimla televize, která o tom na kanálu 9 podala krátkou reportáž.

Oslava 28. října pod aegidou všech organizací a za účasti zástupců téměř všech etnických organizací východní Evropy vyzněla celkem dobře. Nutno uznat, že po organizační stránce se Sokol zhostil svého úkolu velmi úspěšně. V souvislosti s oslavou 60tého výročí byla také odhalena ve Wilsonově domě pamětní deska připomínající spolupráci presidentů Wilsona a Masaryka, vedoucí k vyhlášení československé samostatnosti ve Wash.

Váš předseda v souvislosti s oslavami 60tého výročí v Clevelandu tam pomohl našemu členu Zástěrovi s inscenací velmi hodnotného kulturně-historického pásma "A to co neumírá". Můžeme jen doufat, že to pásmo uvidíme také zde ve Washingtoně.

Měli jsme v úmyslu vydávat anglický Bulletin, který by informoval vlivné a zájmové kruhy o akcích disidentů v Československu. Váš předseda dokonce věnoval značnou část své dovolené letos (r. 1978) na jaře v Evropě studiu možnosti získání nezbytných pramenů informací. Krásné cíle, na které prostě nestačily síly a sebelepší vůle několika málo lidí. Budeme proto i v budoucnosti se muset smířit s činností omezenou realitou a fyzickými možnostmi.

Nijak tím neslevujeme z našeho zásadního poslání. Pokládáme nadále za svou povinnost informovat a varovat před komunismem, poukazovat na ty, kteří se pokoušejí podvracet nebo oslabovat základnu demokratické svobody v Americe tím, že jí zneužívají.

Z činnosti odb. ČSNRA "T. G. Masaryk" V Los Angeles, Calif.

Leden - únor 1979

Výroční členská schůze se konala 28. ledna 1979 v sokolovně za účasti 45 členů a hostů. Schůze byla zahájena vzpomínkou na členy odbočky: L. Pikkila, J. Pokorného a Ing. T. Ráčka, kteří zemřeli během minulého roku. S úctou bylo vzpomenuáno pana Evžena Franche, který velmi aktivně pomáhal odbočce při politických akcích po řadu let. Evžen Franch náhle zemřel v prosinci minulého roku a mnoho členů odbočky se zúčastnilo posledního rozloučení s tímto příkladným vlastencem.

Zprávu o činnosti odbočky za rok 1978 podal Ing. Jiří Breber, předseda odbočky. O světových politických událostech zasloučeně promluvil Ing. Boris Rajek. Po zprávách úředníků a revizorů účtů byl zvolen nový výbor odbočky: Ing. Boris Rajek, předseda; Jarmila Kracíková, Ing. Jiří Breber, Karel Finek, místopředsedové; Miroslav Konvička, jednatel; Frank Zámyslický, pokladník; Mirek Klepsa, organizační referent; Antonín Votruba, kulturní referent; Dr. Jiří Liška, Frank Marlow, Rev. Jaroslav Popelka, členové výboru; Luisa Nekudová, Ing. Jiří Štrunc, revizoři účtů. Na schůzi bylo přijato pět nových členů. Ve volné diskusi byla oceněna práce členů výboru, který během loňského roku zorganizoval, nebo se zúčastnil deseti větších akcí a řady dalších. Výbor odbočky se během minulého roku sešel na 9 výborových nebo pracovních schůzích.

V kulturní části schůze promluvil MUDr. Ivan Franklin o svých postřezích z ročního pobytu v Asii mezi americkými vojáky, které prokládal politickými a filosofickými myšlenkami. Eva Franklinová pak přednesla básně Jiřího Wolкера a Dr. Ivana Franklina za klavírního doprovodu tohoto všestranně talentovaného a aktivního člena naší odbočky.

Schůze byla zakončena promítnutím několika krátkých filmů: "Proč se usmíváš Mono Liso?" - barevného animovaného filmu čs. produkce, barevného dokumentárního snímku o výstavě obrazů a jiných výtvarných prací Otona Kovaříka a barevného filmového záznamu z veřejného cvičení Sokola Los Angeles. Poslední dva snímky natočil Ing. J. Breber.

11. ledna jsme uvítali na letišti v Los Angeles 11-letou Alici Benešovou, dceru spisovatele Jana Beneše, které po desetiletém úsilí manželů Benešových, mnoha politiků a mezinárodních organizací, ČSNRA a obětavých exilových pracovníků, pražský režim povolil vycestovat z ČSSR a spojit se s rodiči. Záběry z příjezdu Alice a rozhovoru s J. Benešem přinesla televizní stanice NBC, které odbočka předem poskytla informace a kopii výpovědi J. Beneše před senátním výborem ve věci zadržování čs. dětí.

V únoru se předseda odbočky Ing. Boris Rajek zúčastnil mezinárodního setkání skautů v Costa Mesa a přípravné schůze na Mezinárodní festival v Long Beach, kde odbočka hodlá vystavovat ve dvou stáncích.

Zašlete dary na dokončení výstavy fotografií "Československa still occupied". Adresa pokladníka: Frank Zámyslický, 7254 Studio Road, Canoga Park, CA 91304. Tel.: 992-4509.

* * *

O činnosti odbočky za měsíc březen 1979

129. výročí narození presidenta T. G. Masaryka vzpomněla odbočka v neděli dne 11. března odpoledním pořadem v sokolovně. Pořad byl zahájen hymnami, které zazpívala pí. Helena Baarová za klavírního doprovodu prof. Antonína Votruby. Místopředseda odbočky Ing. J. Breber uvítal redaktora Jožku Pejškara a jeho paní, kteří se přestěhovali do jižní Kalifornie a hned projeví živý zájem o naši a veškerou krajanskou činnost. Pak promluvil redaktor Pejskar o mravním a politickém odkazu TGM. V druhé části projevu se věnoval situaci v současném Československu a rozhovorům s chartisty Škutinou, Hejlem a Medkem.

Osobní, humornou vzpomínku na setkání pražských středoškoláků s prezidentem T. G. Masarykem vyprávěl Mistr Jiří Zavřel, kterého znají krajané jako autora českých vánočních a velikonočních pohlednic s pražskými a národními motivy. Kresby J. Zavřela ozdobily také letošní kalendář České slova a Katolické misie sv. Cyrila a Metoděje v Los Angeles.

Po přestávce byly promítány filmové záběry z táboření čs. skautů z Los Angeles, které komentovala Jiřina Fuchsová, která je nejen autorkou několika sbírek básní, ale také obětavou skautskou vedoucí a cvičitelkou sokolské drobtiny. Promítání čs. filmu Krakatit podle románu Karla Čapka uzavřelo pořad, který se protáhl do večerních hodin. Během přestávek byly prodávány čs. knihy téměř všech exilových nakladatelství v bohatém výběru. Kulturního odpoledne se zúčastnilo asi 80 členů odbočky a hostů.

Odbočka ČSNRA "Dr. Milada Horáková"

Vzpomínka na dr. Miladu Horákovou

Odbočka ČSNRA "Dr. Milada Horáková" v Chicagu konala ve čtvrtek 14. prosince 1978 v síni ve 3. posch. budovy Mid America Federal Savings na Čermákově třídě v Ciceru, Ill., svou výroční schůzi spojenou se vzpomínkou na dr. Miladu Horákovou.

Po zahájení schůze a uvítání členů a hostů předsedou br. dr. Antonínem Hřebíkem, tento pak promluvil o životě a díle dr. Milady Horákové. Úvodem řekl, že pokládá za svou povinnost při poslední schůzi odbočky, kterou řídí, vzpomenout svojí bývalé dlouholeté spolupracovnice dr. Milady Horákové, jejíž jméno odbočka nese.

Její život, dílo a tragický konec, které líčil, protkával svými četnými osobními vzpomínkami na tuto z největších českých žen. Jeho projev byl vyslechnut s napjatou pozorností a byl odměněn souhlasným projevem všech přítomných.

Tajemnice sestra Ludmila Kosová nejprve oznámila, že 5. ledna 1979 byly ČSNRA zaplacený členské příspěvky za rok 1978 za všech 69 členů odbočky, načež přečetla nejprve zápis z minulé valné hromady z 8. prosince 1977 a poté z členské schůze, která se konala pod názvem "Září - měsíc vzpomínek" ve čtvrtek 14. září 1978.

Po schválení těchto zápisů bylo rozhodnuto zahájit jednání s odbočkou ČSNRA pro Západní předměstí o sblížení těchto dvou odboček, kterými byli pověřeni předseda odbočky bratr dr. Antonín Hřebík a nový předseda br. František Desenský.

Po podání zpráv o činnosti ČSNRA a jejích organizačních složek v Chicagu a okolí a o činnosti odbočky "Dr. Milada Horáková" byly provedeny volby na rok 1979, při nichž byli - po návrhu kandidátní komise - (kterou tvořili bratři Josef Němeček a Jaromír Netík a sestry Ludmila Kosová a Anna Vlasáková) - jednomyslně zvoleni: předseda bratr František Desenský, místopředseda bratr Jaromír Netík, jednatelka sestra Ludmila Kosová, pokladní sestra Anna Vlasáková, dopisovatel bratr Vojtěch Svoboda a revisor bratr Václav Ženíšek.

Po skončení voleb přítomní setrvali ještě dlouho v družném rozhovoru a při pohoštění, které připravily ochotné sestry odbočky.

Další činnosti odbočky zdar!

Ludmila Kosová

Odbočka ČSNRA "Gen. Milan Rastislav Štefánik",

spojující uvědomělé Čechy a Slováky v severních předměstích Chicaga, vzpomene "Holdem gen. Štefánikovi" 60tého výročí tragické smrti tohoto spoluzakladatele Československé republiky a to v jarní neděli ve 2:30 odpo. 29. dubna '79 v Community House, 620 Lincoln ve Winnetce.

Mimo slavnostního projevu předsedy ČSNRA generála Dr. M. Ferjenčíka je kulturní program, provedený většinou členy této naší aktivní odbočky. Všichni její členové zvou věrné Čechoslováky k hojně účasti. Po programu občerstvení. -II-

Z Valné hromady Čs. ženské národní rady v exilu

V neděli dne 25. února 1979 se konala řádná valná hromada Čs. ženské národní rady v exilu, které se zúčastnilo 37 členek. Schůze se odbývala ve spolkové místnosti Land of Lincoln spořitelny v Berwynu.

Předsedkyně Milada Ferjenčíková povstáním a tichou vzpomínkou uctila památku dlouholeté pracovnice, zakládající členky a první předsedkyně ČŽNR, sestry Lady Svrčkové. Pak následovala zpráva předsedkyně, jednotlivých činovnic a podrobný referát sestry pokladní, Bohumily Látové, z něhož vysvítá, že za 28 roků činnosti ČŽNR byla rozdána částka \$49,811.

Během voleb byly zvoleny následující funkcionářky na správný rok 1979: předsedkyně, Milada Ferjenčíková; místo-předsedkyně Maru Friedová a Amalie Schwarzenbergová; jednatelky Emilie Schliksbierová a Alice Pachnerová; pokladní Bohumila Látová; účetní Milada Fastová; zapisovatelka Anastazie Bártová-organisátorka Věra Rokničová. Do pracovních odborů byly zvoleny následující členky: mezinárodní Rozina Nehasilová, společenský Marie Jaklová, hospodyňský a sociální Evža Žižalová, kulturní Marie Langová, tiskový Věra Rokničová, lidové umění s bazarovým programem Božena Veisová. Delegátkami do oblastního výboru ČSNRA jsou sestry Jaklová a Nehasilová a náhradnice sestry Košťálová a Žižalová.

Sestra Langová poděkovala jménem Čs. národní rady americké jak za splupráci tak i za finanční pomoc. Ve volných návrzích byly odhlasovány peněžité dary krajanským a americkým organizacím, školám i jednotlivcům. Sestra Ferjenčíková vyjádřila radost z toho, že v Čs. ženské národní radě nacházíme upřímné přátelství, vzájemné pochopení a zadostiučnění z dobře vykonané práce. Závěrem znovu poděkovala všem členkám, pánskému odboru, jakož i přátelům za jejich pomoc, podporu a spolupráci.

Tradiční jarní věneček se koná dne 21. dubna, v sobotu večer v místnostech klubu Elk, 26. ul. a Ridgeland Ave., v Berwynu.

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Březen 1979

Czechoslovak National Council of Women in Exile, IL	\$300.00
Mrs. Anna Petřík, IL	\$ 45.00
Mr. - Mrs. Carl Brablec, MI	\$ 10.00

60 ročná spomienka tragickej smrti Generála Dr. Milan Rastislav Štefánika

Milí krajanovia, rodáci, bratia a sestry:

Direktorstvo Štefánikovej Dvorany a zástupcovia slovenských organizácií, usporiadajú 60 Ročnú Spomienku, spojenú s Banketom na pamiatku tragickej smrti slávneho slovenského hrdinu a prvého Ministra Národnej Obrany Československej Republiky, Generála Dr. Milan Rastislav Štefánika.

Vás čo roduverných Slovákov aj celú Československú verejnosť, organizácie a jednotlivcov na túto tak zvláštnu a pamatnú udalosť srdečne povolávame, aby sme spoločne si uctili a vypočuli život a históriu tohoto veľkého slovenského bojovníka, a to čo v najväčšom počte.

Táto spomienka a banket bude poriadaná v nedeľu dňa 6ho mája 1979 ve slovenskej miestnoti Slovák A.A. pod čís. 6215 W. 26th Street, Berwyn, Illinois.

12:30 hod.: Občerstvenie pri báre. 1:00 hod.: Obed - krátky program. Štefan Papánek, rečník. Žela Tomáška, spevačka. Hudba Jožo Paterek. Adolph Čierny, predseda. - Vstupné: \$8.00 pre osobu. O rezervácie hláste sa na: Betty Studnička, 2216 S. East Avenue, Berwyn, Illinois 60402.

Rezervácie budú prijímané len do 20 apríla, 1979. Dúfame že sa všetci uvidíme dňa 6ho mája. - Zo srdečným pozdravom: Usporiadajúci výbor.

Matice vyššieho vzdelání . . .

Bežúročné pôžičky

Dne 30. června 1978 Matice vyššieho vzdelání skončila 76. rok své činnosti a díky Vaší pomoci, ve školním roce 1977-78 poskytla bezúročné pôžičky 37 studentům (18 dívek a 19 hochů), 18 studovalo umění a vědy a z toho 3 studovali slavistiku, 6 lékařství a příbuzné vědy, 4 inženýrství, matematiku a počítačící stroje, 4 práva a politické vědy, 4 obchodní vědy, a 1 zemědělství. Z toho bylo 15 nových studentů a celkový počet studentů od založení MATICE v roce 1902 dostoupil čísla 681. Celková suma bezúročných pôžiček v roce 1977-78 je \$22,400.00.

Žádosti přijímá Dr. Jan Mička, tajemník, 2408 Oak Park Ave., Berwyn, IL 60402.

MATICE vzdává vřelé díky bratrským podpůrným spolkům, sokolským jednotám a všem jiným organizacím, českému a slovenskému tisku, jakož i jednotlivcům, kteří jak slovy tak skutky přispěli k tomu, aby studenti československého původu dosáhli univerzitního vzdělání.

Hovorkova nadace

V desátém roce činnosti Hovorkovy nadace v roce 1977-78 dostalo stipendia 41 studentů (23 dívek a 18 hochů) v celkové výši \$18,830.00. 16 studovalo umění a vědy a z toho 4 studovali slavistiku, 6 lékařství a příbuzné vědy, 1 zvěrolékařství, 4 inženýrství, matematiku a počítačící stroje, 6 obchodní vědy, 4 práva a politické vědy, 3 chemii, fyziku a geologii a 1 lesnictví. V 10ti letech bylo podporováno 432 studentů, kteří dostali celkem \$204,068.00.

Žádosti přijímá v květnu a červnu až do 1. července, tajemník Dr. Jan Mička, 2408 Oak Park Ave., Berwyn, IL 60402.

Dr. Jan Mička, Secretary

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

(USPS 658-460)

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois